

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4582/2021
23.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Маја Рајковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији су пуномоћници Радослав Тадић и Бојан Тадић, адвокати из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж2 212/21 од 29.04.2021. године, у седници одржаној дана 23.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужиље изјављена против одлуке садржане у ставу другом изреке решења Апелационог суда у Београду Гж2 212/21 од 29.04.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против одлуке садржане у ставу првом изреке решења Апелационог суда у Београду Гж2 212/21 од 29.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу П2 166/20 од 02.03.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетне ВВ месечно законском заступнику малолетног детета плаћа 11.000,00 динара почев од 06.09.2019. године па убудуће док за то постоје законски услови, најкасније до 10-ог дана у месецу за текући месец, с тим да доспеле оброке издржавања плати одједном, све у року од 15 дана од пријема преписа пресуде, док је већи део тужбеног захтева у разлици од напред досуђеног новчаног износа па до траженог износа од 20.000,00 динара одбијен, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова поступка плати 66.657,25 динара.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж2 212/21 од 29.04.2021. године, ставом првим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом другим изреке, одбачена је као неблагоприятна жалба тужиље изјављена против првостепене пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другостепеном поступку тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење на основу члана 410. став 2. и члана 420. став 3. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, ... 18/20) и утврдио да ревизија тужиле није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиле је преко пуномоћника, адвоката Маје Рајковић, пресуду Основног суда у Убу П2 166/20 од 02.03.2021. године примила 16.03.2021. године, а жалбу на исту изјавила непосредно суду 01.04.2021. године. С обзиром на то да је законски рок за изјављивање жалбе на пресуду 15 дана, да је тужиле првостепену пресуду примила 16.03.2021. године, да је задњи дан за изјављивање жалбе истекао 31.03.2021. године (среда, радни дан), те како је жалба изјављена 01.04.2021. године, то је другостепени суд применом члана 389. став 1. у вези члана 378. став 1. и 2. ЗПП жалбу одбацио као неблагоприятну.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је другостепени суд применио члан 378. став 2. ЗПП, када је одбацио изјављену жалбу као неблагоприятну, са којих разлога је ревизија тужиле одбијена као неоснована. Осим тога, ревизијом се указује да је жалба туженог изјављена против пресуде Основног суда у Убу П2 159/19 од 07.02.2020. године неблагоприятна, што је без утицаја на другачију одлуку овог суда.

На основу члана 414. у вези члана 420. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије изјављене против одлуке о трошковима поступка на основу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаних овим законом меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се вредност главног захтева (став 1), док се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како је ревизија изјављена против одлуке о трошковима поступка, то ревизија није дозвољена, са којих разлога је на основу члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**